

Publicerad 2010-08-31 19:14 av Bridge

När vatten kondenserar och stenar deprimerar.

Jag söker men kan ej
ej finna, drunknar i
atlantiska drömmar som
får mig att brinna, högt
upp på berget jag ser dig
försvinna, medans jag står
här kvar i dalens tjocka dimma.

Jag slutar äta och börjar
förtvina, mitt hopp har
så gott som börjat
försvinna, tårarna blir till
och fortsätter rinna, jag
tänker på hav som jag
aldrig kommer simma.

Men efter dagar jag kunde
förmimma, vatten i en bäck
av glädje jag höll på
att svimma, med säkerhet
det var min glöd som
bränt djävulens grimma,
se på mig nu för att jag
kommer vinna!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bridge med Poeter.se id #34336 innehar upphovsrätten